

Sikaruusu

Sikaruusuksi kutsutun sairauden aiheuttaja on *Erysipelothrix rhusiopathiae* -bakteeri.

Oireet

Yleisinfektion yhteydessä sikaruusun oireita sioilla ovat tyypillisesti korkea kuume sekä ihon läiskittäinen punoitus. Sikaruusubakteeri voi aiheuttaa sioille myös niveltulehduksia ja sydänläppätulehduksia.

Taudinmääritys ja näytteenotto

Sikaruusubakteeri voidaan osoittaa patologisanatomisen tutkimuksen yhteydessä kokonaisesta kuolleesta siasta otettujen kudoksetutkimusten bakteriologisen tutkimuksen avulla. Akuutin sikaruusutaudin yhteydessä diagnoosi tehdään usein eläinlääkärin tekemän eläimen kliinisen tutkimuksen perusteella.

Leviäminen

Tartunta leviää sairastuneiden ja oireettomasti tartuntaa kantavien eläinten eritteiden, bakteerin saastuttaman maaperän tai rehun välityksellä. Bakteeria voi esiintyä myös terveiden sikojen elimistössä.

Ennaltaehkäisy

Sikoja voidaan rokottaa sikaruusua vastaan. Sikava -terveysluokitusrekisterin erityistasolla ja kansallisella tasolla edellytetään emakoiden säännöllistä rokottamista sikaruusua vastaan. Tarvittaessa tapauskohtaisen harkinnan perusteella myös kasvavia sikoja voidaan rokottaa sikaruusurokotteilla.

Sikojen vastustuskykyä heikentävät tekijät voivat vaikuttaa taudinpurkausten kehittymiseen, mistä johtuen hyvä hoito ja suotuisat olosuhteet ennaltaehkäisevät sairastumisia.

Seuranta

Sioissa todettu sikaruusu kuuluu eläinlääkintölainsäädännössä kuukausittain ilmoitettaviin muihin tarttuviin eläintauteihin. Ilmoitusten määrä on 2000-luvulla tasaisesti vähentynyt. Sikojen tapausmäärän väheneminen heijastaa ilmeisemmin ennaltaehkäisevän rokotuksen yleistymistä.

Esiintyminen Suomessa ja muualla

Sikaruusubakteeria esiintyy yleisesti eri puolilla maailmaa.

Päivitetty 30.08.2010

Lähde: Evira